Toronton hedelmä

Spara som PDF

Hank Hanegraaff on USA:ssa tunnettu kristillinen kirjailija ja radioääni. Hänestä on myös tullut yksi johtavista hahmoista kristillisessä vastarintaliikkeessä harhaoppeja vastaan kristikunnassa. Hanegraaff on kirjoittanut kaksi hyvin tärkeää kirjaa mitä tulee harhaoppien ja väärien herätysten paljastamiseen. *Christianity in Chrisis* (Kristinusko Kriisissä) ja *Counterfeit Revival* (Väärennetty Herätys). Näissä hän ottaa esiin mm. Uskonliikkeen, Kansas-profeetat ja Toronto-herätyksen.

Tässä haluamme ottaa esiin lyhyen, mutta tärkeän katkelman kirjasta *Counterfeit Revival*. Lennartin vaimo Anita on tehnyt käännöksen (ruotsiksi; kirjoja ei ole olemassa ruotsin kielellä). Katkelma on otettu kappaleesta ”Fatal fruit” (Kohtalokas hedelmä), joka käsittelee erästä naista, joka kohtasi kärsien ”Toronton siunauksen”. Monet, jotka ovat kärsineet tästä ”siunauksesta” (tai sen variaatioista), eivät niinkään harvoin voi huonosti – joskus sitä itselleen myöntämättä. Ehkäpä joku tuntee itsensä tästä kertomuksesta ja sen avulla ymmärtää, etteivät ongelmat ole ”saatanan hyökkäyksiä” kokemuksia vastaan, vaan suoraan huonoa hedelmää tästä nk. ”siunauksesta”. Kertomus on peräisin eräästä Hanegraaffin radio-ohjelmasta, johon tämä nainen soitti.

Romahtanut usko

Hank Hanegraaff kertoo:

Väärennetyn herätyksen pettynyt kannattaja soitti minulle radiolähetykseen “ Bible Answer Man” (Raamatun vastauksia antava mies) ensimmäinen toukokuuta 1996. Juuri ennen kuin lopettaisin siltä päivältä, sain puristettua vielä viimeisen

puhelun. Nainen, joka soitti, oli aivan selvästi järkyttynyt ja peloissaan. Hän kertoi, että hänen pastorinsa oli matkustanut Toronto Airport Vineyard – seurakuntaan ja ”tuonut sieltä tämän tullessaan”. Hän oli matkustanut sinne skeptisenä, mutta tullut takaisin uskovana, vakuuttuneena siitä, että hänen kohtaamansa voima oli todellinen. Hän taivutteli seurakuntansa jäseniä siihen, että he antaisivat hänen rukoilla heidän puolestaan ja myös he alkoivat kokea sitä samaa, mitä hän oli kokenut. Kristy ei kuitenkaan tuntenut mitään paitsi turhautumista.

Jos tämä oli Jumalasta, sanoi pastori, niin hänen todella tarvitsi tulla kosketetuksi. ” Miksi Jumala”, hän vetosi, ”miksi Sinä jätät minut ulkopuolelle?”

Hän istuutui lattialle ja alkoi itkeä katkerasti sillä aikaa, kun kaikki ihmiset hänen ympärillään jatkoivat nauramista, vapisemista ja kaatumista. Yhtäkkiä hän tajusi, että hän makasi litteänä maassa pystymättä liikkumaan. Hänen turhautumisensa vaihtui peloksi.

Vaikkakin hän kertoi tämän minulle enemmän kuin vuosi myöhemmin, saatoin edelleen kuulla pelon hänen äänessään. Olin vakuuttunut, että hänen tarvitsi tietää tarkasti, mitä oli tapahtunut. Aloin selittää, miksi se kokemus, joka hänellä oli ollut, oli epäraamatullinen ja vaarallinen. Selitin, että seuraukset sellaisista kokemuksista olivat tyypillisesti voimakkaita tunne-elämän heilahteluja, depressioita, kiduttavaa pelkoa, suuttumusta, epärationaalisia purkauksia, pysyviä transsin kaltaisia olotiloja, tunnetta mielen järkkymisestä ja sekavuutta. Minun puhuessani hän alkoi itkeä.

“Tämä on sitä, mitä minulle tapahtui” sanoi hän nyyhkyttäen. Kun hän yritti uudelleen saavuttaa mielentyyneyden, hän tunnusti, että hän edelleen horjui kokemuksensa aiheuttamista seurauksista. Hän sanoi, että kun hän lopulta nousi lattialta, hän tunsi ikään kuin hän olisi juossut ”tuhannen kilometrin maratonin”. Tosiasia oli, että depression aiheuttamat fyysiset vaikutukset hänessä olivat niin vakavia, että hänen lääkärinsä oli pakko laittaa nainen antidepressiiviselle lääkitykselle.

Hengelliset seuraukset olivat yhtä vakavia. Hän alkoi kyseenalaistaa kristinuskoa ylipäätään. Ilo, jota hän niin epätoivoisesti oli etsinyt mystisestä kokemuksesta, oli muuttunut eläväksi helvetiksi.

“Minun suhteeni Herraan on täydellisesti ylösalaisin. Pelkään rukoilla. Pelkään ottaa selvää, mitä kokemus todellisuudessa oli, sillä tiedän, että se ei ollut Jumalasta. Pelkään mennä kirkkoon, pelkään Jumalaa. Olen nähnyt asioita, jotka

ovat aivan vastakkaisia jokaiselle hyvälle asialle, jonka olen oppinut Raamatusta sen jälkeen, kun tulin uskoon. Se kauhistuttaa minua. Pelkään, että tämä on tehnyt minulle ja miehelleni jotain ikuisesti.”

“On kestänyt niin pitkän aikaa meille molemmille tulla takaisin lukemaan Raamattua ja rukoilemaan. On aivan kuin emme enää ymmärtäisi pelastusta. Muistan päiviä, jolloin se oli niin selvää, nyt kaikki vaikuttaa niin sekavalta. Pelkään edelleen. Me luemme ja rukoilemme, mutta edelleenkään ei suhde Jumalaan ole sitä, mitä se ennen oli. En kutsu tätä ”siunaukseksi”. Se oli painajaisunta, joka ehkä nyt on lähtemässä pois minusta, miehestäni ja avioliitostamme. Minä tulen niin vihaiseksi, kun näen kuinka paljon tämä on vahingoittanut perhettämme ja sotkenut suhdettamme.

En tiedä, mihin olen menossa hengellisesti. En ikävöi Herraa. Olen niin kriittinen nyt ja niin skeptinen, että en tiedä kehen voin luottaa. Tiedän, että on olemassa monia minun kaltaisiani uskovia, jotka eivät tiedä. Kaikki kävi niin vähitellen. Kun johtajisto, johon luotin ja jotka näyttivät olevan niin juurtuneita Sanaan, hyväksyvät tämän, tunnen itseni syylliseksi siihen, että olin sitä vastaan.

Kun jatkoin jutteluani Kristyn kanssa, alkoi hän ymmärtää, että hän, kuten hänen pastorinsa, olivat sosiopsykologisen manipulaatiotekniikan alistamia. Hän alkoi myös ymmärtää, että nämä manipulaatiotekniikat tarjoavat maaperän, jossa saatanallinen ja hengellinen petos kasvaa.

Ymmärrys toi päätöksen asialle ja yhtäkkiä hän saattoi nähdä valoa pahaa ennustavalla taivaalla. ” Minun kertomukseni täytyy auttaa muita” hän sanoi, ”muuten se oli aivan tarpeetonta. Pystyn puhumaan asioista nyt molemmilta puolilta. Koin tunnottomuutta vartalossani, mutta nyt tiedän, että se ei ollut Jumalalta. Jos voin auttaa jotakin, niin se oli kaiken tuskan arvoista. Tiedän, että kokemus oli todellinen ja tiedän myös, kuinka se saatiin aikaan. Nyt enemmän kuin koskaan tiedän, ettei se ollut Jumalalta.

Kun Kristy melkein jätti kristillisen uskon, niin monet, monet muut ovat jättämässä uskon tällaisen kokemuksen jälkeen, kirjoittaa Hank Hanegraaff lopuksi.

Oletko ollut tässä mukana?
Tie ulos näistä tuskista on sanoutua irti kaikista kokemuksista ja opeista Uskonliikkeessä, Torontossa, Pensacolassa, Lakelandissa tai mistä ne nyt tulevatkin. Et saa jättää itsellesi pienintäkään murua – irtisanoudu kaikesta – 101-prosenttisesti. Pyydä anteeksiantoa siitä, että otit vastaan nämä harhahenget.

Jätä Tiedonpuu taaksesi! Sitten sinun pitää etsiytyä takaisin lepoon varjoon Elämän puun alle, evankeliseen uskoon, joka pitäytyy Raamatussa, Jumalan lapseuteen. Sen teet yksinkertaisimmin (ja halvimmin) kotonasi kammarissasi Jumalan kanssa lukemalla Raamattua ja rukoilemalla.

Romahtanut seurakunta

Haluamme myös liittää mukaan kertomuksen, joka on kirjassa *Kundalini Warning*, kirjoittanut Andrew Strom. Kirjaa ei valitettavasti ole ruotsiksi. Jeesus sanoi, että meidän pitää katsoa hedelmää. Sitä teemme juuri nyt. Paul Gowdy oli pastorina juuri Torontossa. Se, mitä hän sanoo tässä kertomuksessa, kertoo vielä lisää siitä, miten vaarallisia nämä harhaopit ovat.

Poul Gowdy kertoo:

Oltuani kolme vuotta mukana “Toronton herätyksessä” ja “Soakingissa” (suomeksi likoamisessa) meidän Vineyard-seurakuntamme Toronton ulkopuolella melkein tyystin hävisi olemattomiin. Me ”söimme” toisiamme pahaa puhuen, lahkoihin jakautumalla, hajaantumisilla, kritiikillä ym. Me toimimme keskellä Toronto Airport Chrstian Fellowship -yhteisöä ja melkein elimme siellä. Mutta mitä meille oli tapahtunut? Meistä oli tullut lihallisimpia, epäkypsimpiä, eniten petettyjä kristittyjä, joita voitte kuvitella. Sanoin silloin eräälle pastorille Scarborough Vineyard Church -seurakunnasta, että sen jälkeen kun tämä ”Toronto-siunaus” tuli, koko seurakunta on murentunut paloiksi – ja hän oli samaa mieltä. Kokemukseni oli, että ne armolahjat, jotka mainitaan 1. Kor.12, olivat paljon tavallisempia seurakunnassa ennen tammikuuta 1994 (vuotta, jolloin Toronton herätys alkoi), jolloin väitetty hengenvuodatus tuli. Vuosina 1992 – 1993 rukoillessamme ihmisten puolesta, koimme erään aidoksi uskomamme profetian ja vapautuksen sekä paljon Herran armoa. Sen jälkeen, kun Toronton herätys alkoi, niin kaikki muuttui lauseeksi: ”Enemmän Herra, anna MINULLE ENEMMÄN Herra” ja paljon huutoja kuten ”Tulta” ja kummia vapinoita ja ilmauksia: ”ooh, ooh, OOH, WOOOAAH” rukouksissa.

/Anita ja Lennart

Översättning till finska/Suomennos
Sylvi Hänninen